

Č. 7431.

Pozemková reforma: I. * Rozprodává-li se celý zabraný velkostatek, může stpů svůj souhlas k tomu dle § 7 záb. zák. vázati na podmínku, že prodatel zaplatí dříve dlužné hektarové příspěvky. — **II.** Právo podle § 11 záb. zák. nepřechází bez dalšího na právního nástupce osoby původně oprávněné.

(Nález ze dne 22. září 1928 č. 25.829.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 3395/24.

V ě c: Josefa Š. a spol. v K. proti státnímu pozemkovému úřadu o zcizení zabrané půdy.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výměrem ze 3. října 1922 udělil stpů povolení k rozprodeji celého velkostatku Davida K. a spol. v K. a to mimo jiné za podmínek, že půda zemědělská bude rozprodána jen malým zemědělcům a bezzemkům, a že obv. úřadovna sama určí osoby k přidělu oprávněné a rozhodne o přiměřenosti cen. Při tom vyhradil si stpů právo po předložení kupních smluv dle obsahu jejich stanoviti eventuelně podmínky další. V roce 1926 předložila obv. úřadovna trhově smlouvy týkající se rozprodeje uvedeného velkostatku, načež stpů nař. výměrem prohlásil, že schválí 124 trhových smluv za těchto předpokladů: 1. strana prodávající zaplatí poplatek dle § 61 zák. příd. 10% z celkové tržní ceny t. j. 88.643 Kč 43 h; 2. strana prodávající zaplatí dlužný hekt. příspěvek 5616 Kč 66 h a 5% úrok z prodlení od 1. ledna 1926 do zaplacení.

O stížnosti, jež brojí proti tomuto rozhodnutí potud, pokud činí schválení smluv závislým na splnění předpokladů sub 1. a 2. uvedených, nss uvážil:

Bez důvodná je námitka st-lů, že koupí dotčených pozemků přešlo na ně i právo dle § 11 záb. zák., neboť právo dle § 11 záb. zák. je právem spojeným s vlastnictvím k souboru nemovitostí přesahujících výměru § 2 záb. zák. a nepřechází sukcesí beze všeho na právního nástupce osoby původně oprávněné, nýbrž nabývá se jediné splněním podkladů § 2 a 11 záb. zák. St-lé netvrdí, že majetek jejich s přikoupenými nemovitostmi dosahuje výměru pro zábor potřebnou, a nutno proto míti za to, že prodané nemovitosti udělením souhlasu stpů-u vyšly ze záboru, a že nastala povinnost k zaplacení poplatku dle § 61 příd. zák.

Bez důvodnou shledal nss rovněž námitku, že stpů neměl práva na zaplacení řečených poplatků činiti závislým schválení smluv, nýbrž měl smlouvy schváliti a řečené poplatky sám vybrati si od prodávatelů. — Stpů může zásadně svůj souhlas vázati na vhodné podmínky (zák. č. 387/1919). Pokud se týče podmínky první, nelze říci, že by vybočovala z rámce péče, kterou má stpů vyvíjeti při rozhodování o souhlasu dle § 7 záb. zák., neboť § 61 zák. příd. je stpů-u uloženo za povinnost, aby při udělování souhlasu řečený poplatek vybíral a ke splnění této povinnosti právě směřuje podmínka, o níž jde. (Srv. nál. Boh. A 3395/24). Nelze tedy podmínku onu shledati nevhodnou a tudíž nezákonnou.

Ale ani podmínka druhá nepříčí se zákonu. Je jisto, že v daném případě rozprodává se celý zabraný velkostatek a že aspoň valná část jeho unikne záboru a tím i dispozicím stpú-u. Jestliže se za těchto okolností stpú stará o to, aby dříve než se tak stane, zaplacený byly dlužné hektarové příspěvky z majetku dosud zabraného, nelze ani tu shledati, že by přestoupil meze péče jemu uložené.

Č. 7432.

Samospráva obecní (Čechy): I. * Obecní starosta, jenž byl dle § 100, odst. 2 česk. obec. zřiz. s úřadu sesazen, nemůže v tomto období volebním býti za starostu znovu volen. — II. Sesazení obecního starosty s úřadu podle § 100, odst. 2. obec. zřiz. má povahu disciplinárního trestu.

(Nález ze dne 24. září 1928 č. 3064/27.)

V ě c: Hynek B. v L. proti zemské správě politické v Praze o volbu starosty obce.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Min. vnitra zamítlo výnosem z 13. července 1926 po dohodě se zsv-em v Praze odvolání st-lovo z výměru zsp-é v Praze ze 4. března 1925, jímž tato v souhlase s osk-í v Dobřanech podle § 100 ob. zřiz. sesadila st-le s úřadu starosty obce L., ježto se dopustil hrubého porušení svých povinností.

Při doplňovací volbě starosty, dvou náměstků a ostatních členů obecní rady, jež následkem tohoto rozhodnutí stala se nutnou a jež vykonána dne 22. srpna 1926, zvolen st-l opět starostou obce. — K podaným námitkám zrušila zsp nař. rozhodnutím volbu tu v základě § 67 řádu volení v obcích, nařídila vykonání volby nové a současně vyslovila, že st-l nemůže až do 8. října 1927 býti volen za starostu obce L.

Jednaje o stížnosti do rozhodnutí toho podané, vycházel nss z těchto úvah:

St-l vytýká, že sesazením s úřadu starosty obce nestal se tento nevolitelným na touž funkci, neboť nevolitelnost taková není vyslovena ani v zákoně, ani v onom úředním rozhodnutí, jímž byl úřadu svého zbaven, naopak má prý toto zbavení jedině ten účinek, že býv. starosta musí se podrobiti nové volbě, při níž však členové ob. zastupitelstva mají právo, mají-li k němu i nadále důvěru, jej za starostu znovu zvoliti.

Tento právní názor st-lův spočívá však na zásadním omylu co do výkladu právní povahy úředního aktu dle § 100. odst. 2. ob. zř. Názor ten byl by snad správným tenkrát, kdyby tento úřední akt byl pouhým adm. opatřením, jímž úřad zbavuje starostu, resp. člena obecní rady jeho funkce proto, že pozbyl důvěry u svých voličů, t. j. u členů obecního zastupitelstva, kteří nemají možnost sami volbu jeho odvolati. Avšak tento úřední výrok takovou povahu nemá. Jak z nadpisu § 100 ob. zř. a také z ustanovení jeho 1. odstavce vyplývá, jde tu o výrok